

2

2020

28. MARS
16. årgang

Fjæreposten

15
ÅR

«Han er dog i båten ombord»

FRA
REDAKTØREN
PEER RØDAL HAUGEN

Kom til meg ...

I krisisesituasjoner får Gud mange bønner fra mennesker som til daglig ikke tror at han finnes. Ingen må tro at disse bønnene er mindre verdte enn andre. Tenk bare på han på korset — en av dem som ble korsfestet sammen med Jesus, som hang der og skulle dø, trolig skyldig til tusen. Idet han ser at alt håp er ute, velger han å be, og Jesus hører ham. Den hendelsen har trostet meg mang en gang. For jeg også har mye av «røveren» i meg.

I dag er vi alle kastet ut i noe vi ikke helt kan fatte, ikke ser utgangen på, ikke vet riktig hvordan vi skal håndtere, og vi innser dag for dag hvor mye av tilværelsen vi ikke rår med. Da skal vi også få be, og ta Jesus på ordet, han som sa: «Kom til meg alle dere som bærer *tunge byrder*, og jeg vil gi dere *hvile*.»

Byrdene disse dagene kan være så mange — alt fra hverdagens store og små utfordringer, til oppsamlede byrder fra et helt liv. Ja, rett og slett livet vårt. Situasjonen vi brått står midt oppi gir for mange riktig tid til ettertanke. Jesus blir ikke sjokka. Han kjenner oss bedre enn vi kjenner oss selv. Slik jeg har lært *ham* å kjenne gjennom bibeltekstene, blant annet den om den dødsdømte røveren på korset, er det ikke ordvalg og rettskriving det kommer an på. Et sukk er nok: «Jesus, hjelp meg!» Fortellingene fra Bibelen viser meg en Jesus som fanger opp den minste lille gnist av tillit til ham. En forbyrers siste fortvilte sukk. Eller en syk kvinne som tenkte at bare å få røre ved Jesu kappe ville berge henne. Jesus merket umiddelbart at hun var der bak ham, fordi han kjente en kraft gikk ut fra ham. Ham er det at vi nå og alltid kan vende oss til med livene våre, med byrdene våre, om de gjelder oss selv eller andre.

Hvilen kan nok også være så mangt. Ja, jeg er sikker på at det vil arte seg svært ulikt fra den ene til den andre. Flor Jesus møtte også mennesker ulikt, og kunne spørre: «Hva vil du jeg skal gjøre for *deg*?» Da Jesus var klar til å forlate disiplene, ja hele sitt jordiske liv og vendt tilbake til Gud, hvor han kom fra, sa han til «tvileren» Tomas og de andre disiplene: «La ikke hjertet bli grepet av angst! Tro på Gud og tro på meg!» De var redd han skulle bli borte for godt. Slik ble det ikke, og slik er det ikke. De ville helt sikkert komme til å oppleve det *som om han ble borte*, men det var bare i den skikkelsen de til da hadde vært vant til å ha ham mellom seg. De skulle få hvile i vissheten om at han var hos dem og med dem — selv når han opplevdes som borte. Jeg er ikke fremmed for *følelsen* av at Jesus er borte, selv om jeg *vet han ikke er det*. Da er det befriende å bare kunne gjøre akkurat som han sa; komme til ham med byrdene, legge dem av. Igjen og igjen — midt i det uvisse, også når det stormer, også når vi er i «dødsskyggens dal».

Der er vi nå, alle sammen, foran «ukjent fremtid» som vi synger i en av dåpssalmene. Noen kjenner på det sterkere enn andre. Alterteppet fra Fevik kirke, som pryder forsiden på denne utgaven, er en påminning om at «Jesus er ombord», han som *kan* stille stormen, enten det er inni meg det stormer, eller det er rundt meg. Pengegaver eller fine bønneformulærer fungerer ikke som en kvikk-fiks. Jeg er overbevist om at hemmeligheten ligger i dette enkle «kom til meg», og i følgen av det; «jeg vil gi dere hvile». Det er for alle, uansett «stilling og stand». Akkurat *hvordan* hvilen «ser ut» er mindre viktig. Ingen kan love spesielle løsninger på vegne av Gud. Bare at han har lovet å gi hvile.

Når alt kommer til alt det er det vel det vi trenger ...

MENIGHETSKONTAKT

FJÆRE MENIGHET, Fjæreveien 185, 4885 Grimstad
Sentralbord: 37090100 / 37090113

Menighetssekretær
Synnøve Espeland
se@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 22

Kirkegårdsarbeider
Helge Flaath
T: 917 83 517

Kirketjener i Fjære
Karen Hortemo
T: 992 55 721

Kateket
Kjell-Olav Haugen
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Musikalsk leder i Fevik
Kirsti Pedersen Haugen
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17 / 40

Kapellan
Tore Laukvik
tl@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Daglig leder
Ingild Wangensteen Limm
iwl@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Kantor
Andrea Maini
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Menighetspedagog
Ingunn Melveit Olsen
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kirkegårdsarbeider
Rune Skomedal
T: 454 83 853

Vikarprest
Hilde Gunn Sletten
hilde.gunn.sletten.60@gmail.com
T: 478 60 544

Sogneprest
Helge Spilling
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

v:pps

vipps TIL
FJÆRE MENIGHET

Fjære kirke #127519
Fevik kirke #106439
Nye Fevik kirke #547177
FMU #107824

GI:

en god start

Noen får snart en stor overraskelse

- Fjære menighets arbeid blant barn og unge er avhengig av faste givere.
- Vi ønsker å takke dere og har fått i stand en helt fantastisk premie
- Alle som har meldt seg som givere t.o.m. 2 påskedag, vil være med på den store trekningen.
- Bli med og meld deg som fast giver du og!

- Send en e-post til iwl@grimstad.kirken.no eller ring Ingild W. Limm på 37 09 0113, så får du hjelp til å komme i gang.

GI: en god start

Døpte

Trosopplæring i Fjære menighet fra 0 - 18 år

Aron Arnesen Slåttersø
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Karoline Ramsland
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Live Ferstad-Edvardsen
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Skage Ferstad-Edvardsen
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Milia Karlsen
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Josefine Bøylestad Nilsen
Døpt i Fjære kirke 16. februar

Emilie Eigeland Thorjusen
Døpt i Fjære kirke 1. februar

Emilie Gundersen
Døpt i Fjære kirke 1. mars

Elina Halsør Moen
Døpt i Fjære kirke 15. mars

Marie Strandberg
Døpt i Fjære kirke 15. mars

DØDE

Ole-Jakob Nysted
Ritva Anneli Orvokki Pöyry
Monica Amland Kollstad
Gunnhild Gundersen
Torhild Johansen
Arne Morgan Svendsen

Bønn i en ny tid

Norge og verden er i en spesiell og vanskelig situasjon. Også i vår lille kommune merker vi at utryggheten og frykten for fremtid, liv og helse fester grep. Midt oppi alt ser vi heldigvis at vi er omgitt av mennesker som bryr seg om oss. Både kommuneledelse, helse og omsorg, rednings-etatene og frivilligheten gjør et stort og viktig arbeid. Som kirke ønsker også vi å være tilstede for de som trenger noen å snakke med. Kontaktinformasjon til prestene finner du her i menighetsbladet (s. 2). I tillegg ønsker vi at alle skal vite at hver dag er vi kirkene våre og ber til Gud for folk og fremtid. Klokken tolv, hverdag som helg, tennes alterlysene i en av våre kirker, og den kommende timen er avsatt til bønn. Om du har noe du ønsker at vi skal be spesielt for, så ikke nøl med å sende inn ditt bønnebehov til følgende adresse: steflol@lillesand.kommune.no Alle henvendelser blir sendt til aktuell prest/ kirke for forbønn.

Hilsen Steinar Floberg
Prost i Vest-Nedenes
(Lillesand, Grimstad og Birkenes)

KLIPP UT ✂

SEND ELLER LEVER UTFYLT SLIPP TIL Fjære menighet, Fjæreveien 185, 4885 Grimstad.
Gaven betales til konto: 2840.31.19581. Registrer gjerne en fast betaling i banken.
Kontaktperson: Ingild W. Limm, tel: 37090113 eller epost: iwl@grimstad.kirken.no

JEG ØNSKER Å BLI FAST GIVER

GI:

en god start til barn og unge i Fjære menighet

Hvor mye?	☐ kr 250	annet beløp	
Hvor ofte?	☐ månedlig	eller annet	
Navn:			
Adresse:			
Telefon:		e-post:	
For skattefradrag, oppgi personnummer (11 siffer):			

Trosopplæring i Fjære menighet fra 0 - 18 år

Bok til 4-åringer

Søndag 9. februar var det igjen tid for utdeling av Bibel til 4-åringene.

Fevik kirke var fylt opp med 4-åringer med foreldre, søsken og besteforeldre. Mange barn fra Fevik barnehage var også der, for de skulle synge under gudstjenesten. Det skulle også barn fra Elle Melle Mini.

4-års bok utdeling er noe vi har to ganger i året. Vanligvis pleier vi å invitere de som fyller 4 år første halvdel av året til gudstjeneste i februar, og de som fyller 4 år andre halvdel

av året til en gudstjeneste i september/oktober. Vi bytter på å ha disse gudstjenestene for store og små i Fevik og Fjære kirke.

Tema denne gudstjenesten var: «La de små barn komme til meg», som Jesus sa til disiplene sine, da de prøvde å hindre barna i å komme til Jesus. Dukka Frank, som er blitt fast inventar i mange av gudstjenestene for store og små, kom som vanlig med sine mange spørsmål og tanker. Denne gangen funderte han på hvordan han skulle komme

inn i Guds rike. Måtte han kanskje lese 2, 5 eller 10 bøker? Eller måtte han kanskje bli litt større? Frank med sine 63 cm, lurte på om det kunne holde å bli en meter, eller om han måtte bli like høy som menighetspedagog Ingunn M. Olsen?! Heldigvis er ikke Guds rike noe man kan gjøre seg fortjent til. Det er helt gratis! Det er bare å ta imot. Og det er barn veldig flinke til. Derfor må voksne bli som barn. Flinker til å ta imot. For Guds rike hører barna til.

TIPS TIL DIGITAL TROSOPPLÆRING for barn, tweens, ungdom og voksne

NETTSTEDER

www.kirken.no/grimstad
Nettside for Grimstad kirkelig fellesråd
www.fjærekirke.no

Nettside for Fjære menighet

www.youtube.no
Søndagsskolen Norge, GamingPresten, Super blink: Påske - Jesus dør og står opp igjen, Bibelhistorier, The story of Jesus for children - (språk: norsk bokmål)

www.øystein.no
Nettsted for barn og tweens. Hørspill og videoer med Chris Duwe.

www.itro.no
kristent nettmagasin for ungdom

FACEBOOK

- Fjære menighet
- Den norske kirke
- Supermandag i Fevik kirke — facebookgruppe for barnesang
- Fevik kirke søndagsskole
- Laget (NKSS): Grill en kristen kl. 11.30 (27/3, 3/4, 10/4)

Apper:
Bibelappen for barn - bibelfortellinger, spill
Bibel- dagens vers, bibelleseplaner, andakter

HILSEN MENIGHETSPEDAGOGEN

INGUNN METVEIT OLSEN

En annerledes tid

Jeg våkner opp lørdag morgen, og er egentlig ganske sliten etter en uke med hjemmekontor for meg og min mann, hjemmeskole for de tre største barna og minstejenta som har vært hjemme fra barnehagen. I stua blir jeg møtt av de to minste som sitter på gulvet med hver sin avslåtte pc foran seg. «Leker dere kontor?», sier jeg. Jeg tenker på at vi alle har sittet mye foran pc'ene rundt omkring i huset denne uka. «Nei, vi leker Elsa og Rapunsel!», svarer de to. Denne uka har vært annerledes. Det er vel kanskje ikke så rart at også leken blir litt annerledes, og preget av denne koronatiden.

Det er ikke så lett å balansere våre og barnas arbeidsoppgaver. Hvis vi voksne prioriterer vår jobb, går det ut over barnas hjemmeskole. Hjelper vi barna for mye med deres skolearbeid, går det ut over våre arbeidsoppgaver. Og så har vi minstejenta som leker alene og venter på at vi andre skal bli ferdige med det vi skal gjøre, slik at vi har tid til henne. I tillegg skal vi holde avstand til andre mennesker. Og barna er lei seg for at aktiviteter, arrangementer og bursdager er

avlyst. Uansett kommer den dårlige samvittigheten snikende.

Det viktigste nå er å ta vare på hverandre, og kanskje heller senke skuldrene litt i forhold til arbeidskravene for både voksne og barn. Vi skal huske på at vi har både hus og varme, nok mat og klær. Vi har brettspill, vanlige bøker og e-bøker, Playstation, internett, telefon, Skype, Facebook, Itslearning, og Netflix. Vi kan ha kontakt med hverandre. Vi skal bry oss om hverandre samtidig som vi skal holde avstand. Det er annerledes. Men vi har alltid Jesus, som vi uansett kan ha nær kontakt med. Det har ikke forandret seg. Selv om vi ikke kan gå på gudstjeneste i Fjære kirke, på barnesang eller kor i Fevik kirke, på FMU eller Alfsam, så er heldigvis ikke Gud bare knyttet til de fysiske stedene. Gud er allestedsnærværende. Han er der du er, og han er der jeg er. Han er ikke smittsom, bare når det gjelder håp, glede, fred og kjærlighet. Linjene til Ham er alltid åpne og blir aldri overbelastet.

Selv om vi er glad i kirkene våre som bygninger og som Guds hus som samler oss i hans navn, er det viktig at vi

husker på at det er oss mennesker som er menigheten. Vi er menighet selv om vi sitter i hvert vårt hus. Vi står sammen selv om vi står minst én meter fra hverandre. Vi samles i bønn for hverandre, landet og verden, ved å folde våre hender. Mange setter et lys i vinduet om kvelden som et tegn på bønn og samhold. I stedet for å gå på gudstjeneste, søndagsskole, korøvelse eller konfirmantundervisning, kan vi følge med på gudstjeneste på tv, radio eller internett. Søndagsskolen har laget et eget opplegg på YouTube. Konfirmantene kan ha undervisning over nett. Hjemmet vil alltid være det viktigste stedet for trosopplæring, og særlig nå. Alle barn i Fjære menighet får en barnebibel det året de fyller 4 år, så denne kan med fordel også brukes nå. Finn frem hørespill eller musikk på cd eller Spotify. For eksempel kan sangen «Kan jeg få smitte deg litt» passe ganske bra nå, bortsett fra at det ikke er alvorlig sykdom det handler om, men å smitte med ekte glede, smil og kjærlighet fra Jesus Kristus.

PÅSKE quiz

- Hva ropte folket da Jesus kom ridende inn i Jerusalem på et esel?
1. Hipp, hipp, hurra X. Hosianna
2. Hevenu shalom
- Hvorfor feiret jødene påske?
1. Fordi de fikk de ti bud X. Fordi Josva ledet folket inn i det lovede landet
2. Fordi Gud reddet israelsfolket ut av slaveriet i Egypt.
- Hva vasket disiplenes føtter før de skulle spise? 1. En tjener X. Jesus
2. Peter
- Hva skjedde på skjærtorsdag ifølge Bibelen? 1. Jesus innstiftet nattverden X. Jesus døde på korset
2. Jesus red inn i Jerusalem
- Hvor befant Jesus seg da han ble arrestert? 1. Getsemane X. Gennesaretsjøen 2. Golgata
- Hvem ble Jesus først ført til etter å ha blitt tatt til fange? 1. Pontius Pilatus X. Øverstepresten Annas
2. Øverstepresten Kaifas
- Hvem fornektet Jesus tre ganger?
1. Peter X. Thomas 2. Judas
- Hvem hjalp Jesus å bære korset?
1. Josef fra Arimatea X. Simon fra Kyrene 2. Simon Peter
- Hvorfor feiret kristne påske?
1. Jesu død og oppstandelse X. Jesu himmelfart 2. Jesus ble født
- Hva kaller vi dagen som Jesus stod opp fra de døde? 1. Langfredag X. Palmesøndag 2. Påskedag

det skjer kanskje SNART

STRIKKEKAFÉEN har planlagt vårtur 4. juni kl. 09:30 til Søm kirke, Randsund lysstøperi og Lillesand hotell (middag).
Kontakt: Eleonore Simon eleonore.simon@hotmail.com/97561012
SKAPERVERKSTED, Fevik kirke søndag 24.05. kl. 12:00
(NB! Forutsatt at restriksjonene i forbindelse med pandemien er endret/opphevet)

INFO FRA MENIGHETSRÅDET

LEDER : VIDAR ØVLAND

Nå er vi kommet i en situasjon som nok ingen av oss har vært vitne til før. Tiden er spesiell og alle våre kirkelige aktiviteter er satt på vent eller er utsatt på ubestemt tid. Vi opplever at det er flere spørsmål enn svar og stor usikkerhet med tanke på hvor dette vil ende. Men som statsministeren sa: «Vi vil komme igjen dette – sammen».

For menighetsrådet vil arbeidet midlertidig stoppe litt opp. Nå er det lite som skjer og derfor vil også vårt arbeid stagnere.

Tiden vi er inne i nå er den store testen på om vi som menighet klarer å vise omsorg og nestekjærlighet for de vi ikke ser, men som vi vet er det. Om vi ikke kan gå på besøk, så er både telefon, chat og skype gode løsninger for å holde kontakt. Omtanken og omsorgen er virkelig satt på prøve, men tar vi alle et par ekstra samtaler med noen vi kjenner, så vil det garantert varme hjertene til dem vi snakker med.

Mange tenker mye på hva som skjer nå med samlingene våre i kirkene, f.eks begravelser, dåp, vielser, trosopplæringssamlinger, korøvelser, konserter og konfirmasjonsundervisning. Det meste av dette har stoppet helt opp. Og som menighet anbefaler vi å se etter nye datoer for arrangementer og konserter. I skrivende stund har formannskapet i Grimstad bestemt at begravelser skal få avholdes med opptil 50 personer tilstede. Det gir rom for at familien kan møtes i den sorgen de kjenner etter å ha mistet en av sine kjære. Alle andre samlinger har en begrensning på maks 10 personer. Noe som betyr at viktig hendelser som dåp og vielse kun blir gjennomført med de aller nærmeste tilstede.

Vi i Fjære har valgt å sende ut denne Fjærrposten slik at dere som lesere skal få et gudstjenestemøte i egen stue. Og at tilbud på nett og i TV med gudstjenester, andakter og forbønnshandlinger gir dere et alternativ som passer for dere og som kan være en erstatning for den ordinære gudstjenesten i våre kirker.

Vi vil også benytte sjansen til minne om at Kirkens sos og flere andre har folk å snakke med på telefon og chat.

Informasjon ut til menighetens medlemmer er også en utfordring i disse dager. Vi vil anbefale dere å følge oss på facebook, se på våre hjemmesider på internet og å følge med i Grimstad adressetidende for å få informasjon av hva som skjer. Skulle dere ha konkrete spørsmål til oss er det fint om dere bruker e-post, slik at vi kan svare dere når vi har anledning.

Ønsker dere alle en annerledes påske!

NYE FEVIK KIRKE

VI BYGGER STEIN PÅ STEIN

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

MULTI REGNSKAP

Avdeling Fevik
Moy Moner 95, 4885 GRIMSTAD • tlf. 37 04 40 06 • hilde@multiregnskap.no

Haglund Regnskap AS
Autorisert regnskapsførerselskap

Regnskap - Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no

VI KAN BILLIGT
JP & Thygesen AS

BIL & KAR.VERKSTED
Lillesandsvn. 29, 4877 GRIMSTAD
Tlf. 37252930 • www.jpthygesen.no

NB Nidelven Bruk
TRELAST OG BYGGEVARER

Faglig dyktighet og lang erfaring – Rask levering – Kvalitet til riktig pris

Skarpnes, 4854 Nedenes – Telefon: 370 58590
www.nidelvenbruk.no – post@nidelvenbruk.no

Søster Olivia Et Guds lys fra Fjære

Vi befinner oss i en krevende tid, hvor alt synes å handle om virus og smittebekjempelse. Særlig tøft er det for dem som har sitt arbeid knyttet til behandling og pleie av syke og gamle. Tider som likner på dette har Norge opplevd før. For om lag hundre år siden var tuberkulose en sykdom som tok mange liv her i landet. Smitteberedskap var det så som så med. Det var mange mennesker som satte barmhjertighetsarbeid foran egen sikkerhet, og mange av dem var kvinner. Søster OLIVIA UGLAND fra Gjømle var en slik kvinne. Diakonissen satte dype spor etter seg blant lapper og fattigfolk i Tysfjord i Nordland.

Norsk misjonshistorie er full av beretninger om mennesker som har fulgt et kall til å tjene. For manges vedkommende, betydde det at de forlot familie og hjemsted for å legge ned en formidabel arbeidsinnsats for langt hjemmefra, og at de ut-satte seg selv for fare.

I disse tider, hvor helsepersonell har særlig store ut-

fordringer og hvor mange melder seg til tjeneste, gir det mening å løfte frem en kvinne som valgte det som sitt livs oppdrag, å tjene andre. Det er søster Olivia. Hun var Kvinne-lige Misjonsarbeideres (KMA) første utsending til Tysfjord i Nordland, og grunnleggeren av «Fredly». En gründer av stort format, rett og slett.

Menighetsbladet 1954

I påskenummeret av Fjære menighetsblad i 1954 hadde daværende sogneprest og redaktør Carl Torp en artikkel om s. Olivia. Han innleder artikkelen slik:

«Redaktøren av Fjære menighetsblad hadde ved Guds forunderlige styrelse den store glede å bli kjent med

diakonisse Olivia på hennes egen arbeidsmark i Tysfjord omkr. årsskiftet 1929-1930. Som sokneprest i Fjære kom det for ham at minnet om henne og hennes guddommelige gjerning burde gjenoppfriskes her i menigheten, hvor hun jordisk talt hørte hjemme. (Amen. Red.) Måtte det tjene Kristus til ære, og

virke inspirerende på noen, især på unge kvinner.

Da vi skulle til å skrive, fant vi i vårt arkivs Norlands-avdeling en utrevet side av «Lofotposten» for 12. mai 1949. Den inneholdt en artikkel om søster Olivia, skrevet for «Vårt Land» av ingen ringere enn forfatterinnen Clara Thue Ebbell (psev.

«Puk», født i Grimstad 1880-d. Oslo 1971). Da måtte vi stikke pipe i sekk, og viker med takk og hilsen plassen for henne. Det er ikke nødvendig her å omtale nærmere at hun også i høy grad har noe med Fjære å gjøre.»

Om Olivia i Lofotposten 12. mai 1949, skrevet av Clara Thue Ebbell

For atskillig år siden nå ble det nede på Sørlandet født en liten pike som skulle komme til å tre opp gode spor langt nord i landet. I et godt og rommelig hjem vokste hun

opp, i Fjære ved Grimstad, på en vakker landsens gård, med skuter og skipsbygg tett innpå farens store bedrift. Hun ble velkjent med jordbruksforhold og meget annet. Klok og dyktig var hun, og lys og fager, med det strålende ansiktet og smilet som hun har bevart til den dag i dag. Og det er ikke fordi livet bare har bydd på lette dager for henne.

Olivia Ribe hette hun. Men ganske ung fikk hun det navnet som skulle bli kjent og elsket i vårt land, nemlig Olivia Uglund, da hun knyttet seg i ekteskap til den unge kapteinen som så fort ble revet fra henne. Etter en måneds

ekteskap eller så, sto un der som enke.

Da hun fikk samlet livet sammen igjen gikk lengselen fort til en gjerning for dem som trengte hjelp. Og da det laget seg slik, dro hun til barmhjertighets-anstalten Friedenshort i Schlesien i Tyskland. Eva von Tiele-Wonkler, «Mutter Eva»s navngjetne diakonissehus, og ble hennes ekte datter. I Mor Evas land tok hun sin utdannelse, og sto i et stort og op-pofrende arbeid i årene ut-over, der de håpet å beholde henne.

Men på nyåret — 1908 — kom søster Olivia Uglund

hjem fra utlendigheten en tur, til en rast etter overarbeid. Tysfjord og samene der var en ukjent verden for henne, og noen planer der omkring ante hun ikke. Men hun støtte på en skrift der foreningen fortalte om det. Det ble et rop hun aldri kom forbi. Det var ikke lett for henne å bryte båndene sørover. Men det endte med at hun fikk sin diakonissेमors godkjennelse. Og sommeren samme året dro hun nordover til de vill-fremmede traktene, med litt husting og førsteforsyning av mat, og litt sykepleiesaker, og sånn, for å begynne en splinterny virksomhet der. Å

«kommer folk til hjelp» var det lite detaljerte arbeidsprogrammet hun hadde å gå etter. Ta opp gjerningene som «Gud forut har lagt ferdige» visset hun ved seg selv at det var, og gikk trygg. Og lette seg frem skritt for skritt og fant vei.

En dag kom da en høyreist, lys, moderlig kvinne dragende innover fjorden her, i en underlig fremmed drakt, — med dampbåt, med båtskys, til fots i ur og stein, — som det ble fremkomsten etter hvert, kanskje med natteleie på noen risekvister på gulvet. Det var snildt og hjelpsomt folk å treffe. Det var også mistro å vinne over, uvitenhetens, av-

Søster Olivia Uglund (1865-1952)

• Hun het opprinnelig Olivia Kristine Ribe, født 26. juli 1865 på Gjømle, død 29. mars 1952 i Grimstad.

• Gravlagt på Fjære kirkegård.

• Foreldrene var Niels Olsen Ribe og Aase Serine Olsdatter Gjømle.

• Gift i 1886 med skipsfører Hans Tellefsen Uglund, men ble enke allerede etter fire uker, da mannen hennes døde 16. juli 1886.

• Utdannet diakonisse i Tyskland ved «Mutter Eva»

Eva von Tiele-Wicklers diakonisseinstitusjon «Friedenshort».

• Kom til Tysfjord som KMAs første misjonær der i 1908.

• Etablerte og bygde opp «Fredly» (oppkalt etter Mutter Evas «Friedenshort»)

• Bygde aldershjem/ barnehjem (1911) og tuberkulosehjem (1921).

• «Fredly» var også gårdsbruk, dampskipsekspedisjon, post- og telefonstasjon.

stengthetens, nødens mistro. Men den ble fort vunnet over og skapt om til tillit, mens de dyktige hendene lindret og hjalp, det varme hjertlaget lys-te mot dem, den trofaste inn-satsen var ikke til å ta feil av. Alt på ferden innover ble det sykepleie å ta fatt med. Og det ble ikke langt mellom opp-gavene, sykepleie og stell og omsorg av alle slag. Søndags-skole og gode små gudstje-nester ledet hun der inne i ødsligheten, jul laget hun for dem som de aldri hadde sett før. Og det lysnet og det grodde.

Snart fikk de reist et eget lite bygg, «Fredly», med gårds-bruk til, og kunne der ta imot folk som trengte pleie. Den

(...) Og nu var hun tilbake etter en lang reise. Den yngre søs-teren som fulgte med, traff henne i Trondheim. De skulle reise sammen på hurtigruten til Lødingen. Søster Olivia var på grunn av alder og sjøsyke plassert i enelugar på første plass. Den unge sykesøsteren hadde ikke råd til det, og måtte ta 3dje plass. Da søster Olivia var svært syk, ønsket hun at den unge skulle være henne behjelpelig på turen, og begge to innfant seg på Norden-fjelskes kontor for å be om dette.

Nei, det var helt umulig, sa ekspeditøren. Ny billett, med til-legg, måtte betales. Ingen hadde penger, og sto de der. En tilfeldig reisende hadde stått på avstand og vært vidne til dette. Nu steg han frem, tok opp lommeboken og sa: «La de to reise sammen. Jeg betaler.»

Da den unge seinere i samtale undet sig over dette, sa søster Olivia: «Vi tjener en Herre som alltid vet om oss.» (...)

Borgfrid Jacobsen

første var et lite barn, vanstelt og elendig. Og mange barn fant ly hos dem etter hvert. Om en tid fikk de sitt rom-melige tuberkulosehjem, som trengtes her, med støtte av Nasjonalforeningen. Og med økende stab selvsagt. Menig-hetsarbeidet fikk i tidens løp sin særlige søster, og et lite be-dehus ble reist. «Vi strekker våre teltsnorer lenger ut», sier søster Olivia med et nær-liggende bilde, på slutten av den lille beretningen hun har gitt ut om arbeidet i Tysfjord. «Der Herren bereder vei» kaller hun den, og forteller pent og enkelt om store ting, med en ekte, usnakksom, uselviskhet som gjør en glad om hjertet. •

Mennesker jeg møtte

Fra Tysfjord historielags årbøker

Det finnes vel ennå eldre folk i Tysfjord som husker søster Olivia Ugland.

I 28 år fikk hun gjøre en stor og rik gjerning her.

Det var i 1908 hun første gang kom hit. Nøden og fattigdommen som man levet under den gang, kan vel ingen forestille seg nå. Særlig var tuberkolosen svært ut-bredt — mange unge og barn blei smittet av sykdommen og døde. Smittefaren var lite kjent, og helsestellet dårlig.

Søster Olivia, som var utdannet sykepleier, fikk et stort og krevende arbeid. Hun så nøden og hadde et varmt hjerte for samene som bodde så isolerte inne i Hellemo-fjorden. Hun så også behovet for et sted der de mest trengende kunne få et hjem og bli tatt hånd om av kjær-lige hender.

Ved hjelp av gode venner sydpå fikk hun bygget et hus på Helland, stort nok til å ta imot fem-seks gamle og en del hjemløse barn. Det var til dette jeg kom som ny-utdannet menighetssøster. Da var det også reist et lite tuberkulosehjem med plass for 10-12 pasienter.

Der fikk jeg lære søster Olivia å kjenne. Gjennom sitt mangeårige arbeid i Tyskland, blant syke og fattige, hadde hun fått en særegen evne til å hjelpe. Men det var hennes barnlige tro på en allmektig Gud som gjorde mest inntrykk på meg. «Ingen ting er så umulig at ikke Gud kan hjelpe,» gjentok hun ofte. Dette fikk hun også erfare i mange alvorlige og farefulle situasjoner — i storm og uvære i åpen båt på den ofte lunefulle Tysfjorden.

Ingen som var med ved de årlige juletrifestene på Fredly, vil glemme den varme og omtanke som omgav dem. Barneøyne som strålte i glede og takk for jule-pakken de fikk, kjærkomne gaver i en vanskelig nødens tid. Det var som et håndtrykk fra Vårherre, gitt ved et menneske som var villig til å tjene andre.

Også de gamle, som snart var ferdig med livet, fikk en god og lys livskveld under søster Olivias kjærlige omsorg. Selv måtte hun forlate arbeidet ved fylte 70 år — men mange tenker på hennes livsverk her i Tysfjord med stor taknemligheter.

Måtte hennes minne mane oss til mer uselvisk tjeneste for vår neste, i ord og gjerning.

Borgfrid Jacobsen

Det var dårlige tider med mye sykdom og fattigdom. Det var ikke så lettvinnt å få tak i lege når noen var syke. Hun var jo som en liten doktor.

Jeg husker en gang jeg hadde mye tannverk. Jeg gikk da til søster Olivia og hun lette fram tanga og trakk tanna. En gang jeg var i skogen hogde jeg meg i kneet. Jeg hinket meg hjem og da var det å gå til søster Olivia. Hun sydde såret og la bandasje på, og det gikk bra. Og det var utallige slike småskader hun behandlet. (...)

Vi var jo ikke så store før vi var på sjøen og fisket, og da var det å gå til Fredly og selge fisken. Det var blitt ganske mye folk på Fredly, så de kjøpte mye fisk, og det var kjær-komment å få noen kroner. Det var mest flydre vi solgte.

Til å begynne med bodde søster Olivia hos privatfolk på Helland, og så reiste hun mye omkring der hjelpen trengtes. Men etter noen år fikk hun bygget eget hus, et ganske stort hus, som hun drev arbeidet sitt fra. Hun fikk også dyrket opp jord så det ble etter hvert et helt gårds-bruk på Fredly. Søster Olivia fikk også bygget kai så det ble anløp av rutebåtene, og det var jo et framskritt for hele plassen.

(...)

Kristen Helland

Søster Olivia skrev jevnlige hilsener og fortalte fra arbeidet. Disse ble trykket i Kvindelige Missions Arbeideres (KMAs) kvartalsbrev. Her er en brevhilsen fra 1913 som gir gir et lite innblikk i arbeidet disse Olivia og hennes medsøstre sto i der nord, hvor tuberkolosen på den tiden smittet og fór nådeløst frem.

Fredly 27/5-13.

Tusind tak for brev som meldte s. Annas komme. Det blev vi nu svært glad for, for vi følte mer og mer nødvendigheden av at avløsningen snart maatte komme. Det er ikke specielt foten som er slem, men sygdommen har svækket organismen, saa jeg orker litet, ogsaa blir følgen igjen den, at der hviler formeget paa s. Johanne. Jeg skulde ha skrevet længe for, men det har været en saa bevæget tid her, saa jeg har ikke faat det til.

Vi har igjen hat et dødsfald paa Fredly. Det er Ellen, Nils Knudsens kone fra Musken, som er vandret bort, den unge søster til John Finnesen. Hun gik med bronkit i hele fjor og søkte doktor. Ut over høsten blev hun litt bedre, men saa kom hun i omstændigheter og det blev det skjæbnesvangre — menneskelig talt. Kort for nedkomsten 9. april hadde hun en lungeblødning og efter barselsengen var hun meget svak. Doktoren erklærte da tuberkulose. Det blev nu en meget slem tid for Nils og Ellen, for ingen turde gi dem en haands rækning; de er jo alle saa frygtelig ræd smitten. Nils maatte selv besørge pleien og arbeide i huset. Nils skrev da til mig om vi ikke vilde hjælpe ham og ta os av den lille, og vi svarte tilbake at vi gjerne vilde ta baade Ellen og barnet og pleie dem efter bedste evne.

Dagen for Kristi himmelfartsdag kom saa den lille til os, et meget skrøpelig litet væsen, som da var 3 uker gammelt. Det veiet da 9 merker og huden hang ganske i folder om den lille kroppen. Jeg tror vel barnet var underernæret og hadde vel ikke længe kunnet leve paa den maate. Jeg overtok straks pleien av den lille og har hat ham siden, og vi hadde snart den glæde at se at han trivedes og at han begyndte at komme sig.

5 dage efter at barnet var kommet reiste s. Johanne med skoleskydsen til Musken for at hente Ellen. Da hun var saa svak mente vi, at de trængte hjælp ved transporten. Og der blev nok stor glæde da hun kom, for ellers hadde det nok ikke lykkedes at faa hende herind. Manden kunde nemlig ingen faa til at hjælpe sig med at føre hende, fordi man var ræd. Ja, det hadde været omtrent umulig at faa nogen til at føre det lille barnet ut her. Selv deres høit skattede lærer og prædikant, Per Erik, som ogsaa bor derinde hadde negtet at ta barnet med sig, skjønt han reiste den samme vei. Saa maatte de da slaag sig sammen begge

John Finnesens dotre og Per Olsens datter og disse 3 kom da med ham. Nils og barna kom for at se til hende pinseaften, og det var naturligvis svært ondt for dem at de ikke mere fik træffe hende i live. Fredag og lørdag næste uke hadde vi da stor begravelse her paa Fredly. Der kom 20 men-esker fra Hellemoen og flere kom til fra andre kanter. De er nemlig ikke rædde for at komme her til Fredly. De førte selv pro-viant med og vi stelte det saa hyggelig vi kunde for dem. Selv syntes de det hadde været som til bryllups. Vi har jo vor store pene forsamlingsaal med et langt bord midt efter, saa det er let at faa stelt til. Naturligvis var der stor

Stakkars mennesker, de er nu saa svært op skræmte paa grund av tæringen som griper saa om sig; det ser jo nærmest ut som om Hellemolapperne skal dø ut.

Men at deres frygt for syg-dommen faar dem til helt at glemme barmhjertigheten, det er nu sørgelig. Skoleskydsen fra Helland var straks villig til at ta den syke med, og saa kom hun da ganske godt frem. Det var man-

”*Deres frygt for sygdommen faar dem til helt at glemme barmhjertig-heten, det er nu sørgelig.*

SØSTER OLIVIA

dag for pinse. Hun var daarlig, men ikke værre end at hun kunde være litt oppe om dagen og vi trodde, at naar hun først over-vandt svakheten efter barsel-sengen, saa skulde hun komme sig litt igjen. Litet ante vi da at enden var saa nær. S. Johanne overtok pleien. Allerede pinse-aften morgen døde hun, og det kom meget overraskende for os alle. Ogsaa doktoren var over-rasket, men da vi for klarte ham, hvordan sygdommen hadde ytret sig de sidste dage hun levte, sa han, at det maatte være tuber-klerne som var gaat til hjernen, og at dette var årsaken til at døden kom saa fort.

Nils og barna kom for at se til hende pinseaften, og det var naturligvis svært ondt for dem at de ikke mere fik træffe hende i live. Fredag og lørdag næste uke hadde vi da stor begravelse her paa Fredly. Der kom 20 men-esker fra Hellemoen og flere kom til fra andre kanter. De er nemlig ikke rædde for at komme her til Fredly. De førte selv pro-viant med og vi stelte det saa hyggelig vi kunde for dem. Selv syntes de det hadde været som til bryllups. Vi har jo vor store pene forsamlingsaal med et langt bord midt efter, saa det er let at faa stelt til. Naturligvis var der stor

sorg, som ogsaa tildels fik uttryk ved hysten, som det er deres sædvane, men ellers var nu dette ganske moderat. Allesammen glædet sig ved at se det lille barn som jeg bar ind til dem. Paa disse 14 dage var han kommet sig saa godt, at de alle frydet sig. Og mange av dem bad særskilt om den begunstigelse at komme ind og se hvor barnet laa, hvad de da gjerne fik lov til. — Vi fulgte da Ellens lik syngende ned til baaten, og saa drog de videre til kirkegaarden.

Næste dag kom de saa igjen for at koke kaffe og ha et avskedsmaaltid. Per Erik, som for var saa ræd, han var ogsaa med ved begravelsen. Han turde nok ikke andet fordi det var blit sagt ham, at Ellen hadde nævnt hans navn en av de sidste dage. Det var nok kanske en grund for flere. De er jo saa overtroiske.

Ja, saa er det lille Olaf Edvard, som vi har tilbake her, og som ber om et hjem her. Hvad sier ko-miteen til det? Det var ganske rørende, at faren ganske høi-tidelig «forætte» mig gutten. Det er nemlig saa ute for ham. Han har desuten 3 andre smaa moderløse. Ellen hadde uttalt til vor pike, at hvis hun skulde dø, saa maatte hun si til Nils, at han matte ikke ta barnet bort herfrå. Ret set er det vel den største gave, som nogengang er blit Fredly tildel, eftersom jo Jesus sier, at den, som annammer et saadant litet barn i hans navn, annam-mer ham seiv. S. Johanne og jeg er enige om at anvende av «søstrenes fripladsfond» saa langt det rækker til hans opfost-ring, og siden tror vi, at Herren paa anden maate vil sørge der-for. Vi tror sikkert at kunne gjøre regning paa, at baade komiteen og ellers mange av K.M.A.s medlemmer gjerne vil at denne lille, som er bragt os som gave, skal finde et hjem her paa Fredly. Han blir jo paa den maate K.M.A.s barn og det vil uten tvil bli til velsignelse.

Lapperne er saa glad ved at barnet er her. Jeg tror, de synes, vi har den lille sammen, de kommer nu alle og vil se ham, og skjønt enkelte vist nok er ræd, at han har tæring, saa ser det dog ikke ut til, at de er ræd for ham her.

Vi hadde en del gode varme dage i forrige uke, og da be-gyndte vi vaaraannen. Men nu har vi sterk nordenvind og koldt, saa vi maatte nu indstille potetetsætningen. Vi har nu om-

Bildet øvers viser høyst sansynlig Søster Olivia med lille Olaf Edvard, som hun skriver om i brevet. Under: «Fredly» ble drevet som et gårdsbruk, og Søster Olivia fikk ganske visst god bruk for det hun hadde lært om jordbruk fra oppveksten på Gjørmele.

trent halvdelen i jorden. Tur-nipsen er saadd og endel grøn for, og vi holder paa at bryte op et stykke, som vi tænker at saa med havre og græsfrø. Vi har nu kjøpt koen for 75 kr. Det er ikke vor mening at beholde den, for den melker litet og er tungforet, som man sier, men vi har ikke sunnet nogen bedre. Vi haaper at sette bort koen og kalven paa beite for en billig pris og vil isaa-fald beholde kalven til høsten. Et par høns har vi, og vi har nu en som skulde komme frem med kyllinger næste uke. Vi kunde nu gaa igang med bordklædning, men staar desværre fast for lægter, men igaar fik vi for bind-else med Moss i telefonen, og han lovet at skaffe næste uke. Markus Losvik har lovet at paata sig arbeidet.

HJ

her med 14 med lemmer. Kristen Helland er død og blev begravet lørdag. Han satte sit haap til den levende Gud, saa vi haaper og tror, at han har kastet anker i den gode havn.

Hjertelig hilsen fra os begge ved S. Olivia.

Nok en Grimstad-kvinne

Som Olivia forteller i innled-ninga på brevet, er hun ikke helt i form, og at hun er glad for meldingen om at s. Anna kommer for å avløse henne.

Og til alt overmål er også hun fra Grimstad! I samme kvar-talsbrev som brevene fra s. Olivia er trykket, kan vi lese:

«Vor kjære søster Olivia Ug-land, hvis helbred hele den sidste vinter har været vak-lende, kommer nu i juni syd-over til en vel paakrævet hvile og rekreatiostid. S. Olivia har trods alle besværligheter tro-fast staat paa sin post, indtil Herren selv gav os den søster, som kunde avløse hende. 29. mai reiste s. Anna Andersen fra Grimstad over Trondhjem herfra til «Fredly» for at dele arbeidet med vor kjære s. Johanne Kullberg. S. Anna har

TUBERKULOSE

Sykdomstilfeller i Norge går ned år for år. Nesten alle blir friske av behandling. Rundt 1900 tok TB livet av 6000-7000 nordmenn hvert år. På verdensbasis døde 1,5 millioner mennesker av sykdommen i 2018. Motto for verdens tuberculose-dag, som var 24. mars, er «End TB now!» Målet er å utrydde sykdommen innen 2030.

SPANSKESYKEN traff verden i 1918-1919. Det er den dødeligste pandemien verden har stått over for i moderne tid, og tok livet av minst 50 mill. mennesker, og en tredel av verdens befolkning ble smittet. I Norge tok denne influensa-pandemien livet av 15.000.

fotografen, BODIL BIØRN

WIKIMEDIA opplyser at de fleste bildene i artikkelen er høyst sansynling tatt av misjonær, sykepleier, hjelpearbeider og jordmor, BODIL BIØRN fra Kragerø (1871-1960). Hun var også misjonær knyttet til Kvinnes Misjonsarbeid, og hadde sitt virke i Armenia. Når hun var hjemme reiste hun rundt og holdt møter og samlet inn penger til arbeidet, blant annet her på Sørlandet. Wikimedia opplyser at hun trolig brukte bildene i et lysbildeforedrag, og at de er tatt mellom 1910 og 1920.

TEMA: Pilegrim

På sin februarsamling hadde SENIORKAFÉEN invitert Reidar Nørsett til å fortelle fra sine mange pilegrimsvandring langs caminoen — pilegrimsleden til Santiago de Compostella i Spania.

Ifølge Per Arne Gulstad, en av initiativtakerne til Senior-treffet, så var det noen damer som egentlig ymtet om at kanskje mennene også burde lage til et treffsted, litt etter mønster av Strikkekaféen, som damene har holdt på med noen år nå. Nå har Seniorkaféen holdt på et års tid, med samlinger fordelt mellom Fevik kirke og FMU-huset. Opplegget er kort og godt en temasamling en gang i måneden, med et foredrag, og så en matbit i fellesskap, be- reget på pensjonerte menn — eller deromkring ...

På treffet i Fevik kirke 27. februar var Reidar Nørsett invitert til å snakke om det gå pilegrimsvandring, og fortelle

SENIORKAFÉ

fra sine mange vandringer langs caminoen, pilegrims-veien til Santiago de Compos- tella i Spania.

Reidar har vært i Fevik kirke og fortalt om dette tidligere, men det begynner å bli noen år siden — helt til bak i 2012. Årene går fort. I forkant av ar- rangementet i 2012 hadde Fjærrposten et lengre intervju med Reidar der han fortalte om sin personlige reise, både

på caminoen, og i sitt eget liv. Siden 2012 har han vært på flere turer langs pilegrims-veien. Selv om det er gått syv år siden har fortalte sin his- torie i Fjærrposten, og han har fått enda flere erfaringer med det å vandre denne veien, er hovedbudskapet hans det samme, om hvordan dette har forandret ham som menneske og som kristen.

Av de cirka 30 mannfolka som var kommet for å høre Reidar var det ingen som selv hadde gått pilegrim langs denne veien, selv om noen hadde tenkt tanken men aldri fått seg til å realisere den. Men at Reidars beretningen in- spirerte var det ikke tvil om.

ØVERST: Reidar Nørsett (t.v.) i samtale med Odd Gunnar Lars-son. **OVER:** Seniorene ser Reidars Youtube-film fra pilegrim- sturene. **UNDER:** Fjærrpostens artikkel om Reidar, faksimile fra nr. 5 i 2012 (les den i digitalt arkiv på www.fjærrposten.no)

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

BJØRN (80) skal gå

Én av dem som hadde kommet får å høre på Reidar fortelle fra vandringene langs pilegrimsleden til Santiago, hadde helt kon- krete planer om å gå der selv. Han var kommet helt fra Kris- tiansand for å få både inspirasjon og informasjon.

Bjørn Brandtzæg (80) var alt i gang med forberedelsene til vandringen.

— Du ser, jeg har fått meg en ung kjæreste som gav meg det i 80-årspresang, å gå sammen med meg langs pile- grimsleden til Santiago.

— Og hvor ung er så denne kjæresten?

— 55, smiler Bjørn.

— Tøft!

— Hun har gått hele turen selv tidligere, og nå ville hun ha meg på tur. Vi — vi blir tre — en venninne (på 77) blir også med — skal riktignok bare gå et stykke av veien, for- teller han.

— Hvor lang blir turen da?

— Åtte dager — denne gan- gen. Starten blir i Biariz i Frankrike, og så skal vi gå over Pyreneene. På andre

siden tar vi buss og tog et stykke videre, før vi går et stykke til. Så blir det enda en etappe med buss og tog, før vi går det siste stykket mot Santiago de Compostella.

Hva håpte du å få med deg fra denne samlingen?

Jeg håpte jo få vite litt mer om hva jeg kan forvente meg av opplevelser og ut- fordringer. Det er egentlig kjæresten min som har vært mest interessert i å gjen- nomføre dette, jeg har vært litt tilbakeholden. Men det var veldig inspirerende å høre Reidar fortelle. Han er jo en glad gutt som byr på seg selv, og det er noe av det jeg ser frem til — møtene med men- nesker fra hele verden og og få utvidet horisonten litt. Jeg tror nok at selve vandringen kan bli litt ensom, men mål- tidsfellesskapene og samvæ- rene på disse enkle her- bergene tror jeg blir det mest spennende og givende.

Hvordan har du for- beredt deg?

Bjørn, som av yrke er skips- ingeniør, forteller at han har vært aktiv i Den norske turist- forening i mange år, blant annet som prosjektleder for

oppsetting av til sammen 11 hytter i perioden 2009 til 2019 i Setesdal Vesthei.

Så jeg har rikelig erfaring med å gå, men det er i fjellet, med mer variert underlag opp og ned. Det å gå mil etter mil på flate veien er mer uvant, men vi har gått en del turer langs Barnevandrings- leden til Reddal/Landvik. Det har fin trening. Grimstad kommune har forresten gjort en flott jobb med å merke denne veien, forteller han.

Du har ikke trøblete hofter og knær som kan komomet til å plage deg?

Nei, beina er i god stand, smiler 80-åringen.

Brandtzæg, som i Torgeir Brandtzæg, kraftskihopperen, «Friskus'n fra Ogdalen»?

Ja, det er ikke meg, men det er tjukke slekta, ler han.

Se det bringer mer klarhet i at en 80-åring gir seg i kast med caminoen sammen med ungdommen!

Se funfact under.

FUNfact

TORGEIR BRANDTZÆG

«Friskus'n fra Ogdalen», født 1941. To OL-bronser i Innsbruck/Seefeld i 1964. Vant Svenska Skidspele i 1964, Lathi- spelen og Hoppuka i 1965. Norgesmester med kongepokal i 1963, 1964 og 1965.

Siden vi som menighet har et visst ansvar for å «lære opp kommende slekter», tar vi med litt allmenndannende skihistorie i sakens anled- ning. Skihopper Torgeir Brandtzæg, som var samtidig med stor- hopperne Bjørn Wirkola og Toralf Engan, hoppet sitt siste skihopp den 24. mars 1965 mellom kl. 16.30 og 17.00 i Pitkävuori i Finland — han og Wirkola ville ta et prøvehopp før rennet skulle starte kl 17.00. Brandtzæg var kjent for sin dristige foroverlente stil. I boken «Frisk- us'n fra Ogdalen» forteller han levende om hva som hendte:

«Jeg har hatt bedre nedslag. Jeg landet på begge tuppene. En senere ana- lyse av sår og skrammer vist at armene, nakken og brystkassen hadde fått seg en kraftig trykk. Huden var skrappt bort på den ene siden av ansiktet, men alt dette gjorde ikke så farlig. Jeg ble trykt flat i nedslaget, ble hengende framstups etter skiene med begge tuppa dyktig godt ned i bakken. Skiene sto spent som buesstrenger. Med ett røk den ene støveln ut av bindingen og

skien for utfor bakken av egen kraft. Jeg hang der like godt i den andre skien, som nå fikk et enda større press enn den kunne tåle. Mens jeg sto der på hodet med føttene opp, gikk den andre bindingen også og skien smalt inn i det høyre leggbeinet mitt. Da var det at jeg endelig kom meg los og spratt som en viskellersball nedover bakken i ufrivillige kråkestup, uten kontroll over det. Det bar rundt og rundt til jeg om sider landet på føttene langt ute på sletta. Dessverre landet jeg tungt med hele tyngden på gale foten, landet på høyre foten som fra for var vridd rundt og slått tvers av. Dermed fikk jeg trykke den ekstra godt sammen, etter at jeg hadde knekket den grundigst mulig for.»

Den komplette historien får den interesserte lese i boken. Den finnes på Nasjonalbibliotekets digitale bokhylle på følgende adresse: (https://www.nb.no/items/URN:NBN:no-nb_digibok_2007042601087?page=101)

TILBAKEBLIKK «E' KAN HUSKE»

FMU : KJELL-OLAV HAUGEN

Moro på bibelskolen

Vi har hatt mye bra underholdning på FMUs foreldrefester opp igjennom årene. Festene ble etter hvert så store at vi måtte flytte til bibelskolen.

Tormod Bråten, en av foreldrene, var veldig viktig for oss i FMU. Han var dugnadsansvarlig og en skikkelig skøyer. På en av disse festene hadde han funnet ut at vi måtte lage en buste av Haugen, og den skulle avdukes på festen. Tormod hadde ideen og jeg ble forklart hva som skulle skje. Jeg skulle stå helt urørlig under et teppe, hode skulle innsmøres med barberkrem, lyssettingen skulle være litt dunkel. I det de avduket statuen skulle jeg stå helt urørlig, til Karsten Edwardsen skulle drysse Black Boy pepper på meg, da skulle jeg nyse og avsløre meg.

Vi satte i gang. Jeg ble smurt inn med barberkrem over hele hodet. Utenpå brillene, inni ørene, på håret, over barten, ja, hele hodet var dekket av parfymert barberskunn. Jeg ble stående under et teppe i lang tid og hadde virkelig problemer med å ikke avsløre meg. Jeg greide å stå noenlunde stille. Da teppet som dekket hodet, ble dradd av kjempet jeg virkelig for å holde meg rolig.

Publikum i salen lo og hadde ikke oppdaget at det var en levende person som sto der. Da kom Karsten Edwardsen inn på scenen, han hadde med seg Black Boy boksen. Jeg trodde han bare skulle late som han pepa meg, men nei, der var det ekte pepper ja. Pepperen festa seg i barten og jeg hadde ingen mulighet til å stå stille lenger. Jeg nøys så barberskummet fløy ut i salen. Publikum skvatt til og suksessen var et faktum.

Et annet påfunn jeg husker godt var at vi ville ha sokneprest Bjelland til å synge på scenen. Ikke bare skulle han synge, men han skulle også stå i pysjamas, med en bamse og synge «Se på min lille teddy du». Vi syntes ideen var god, men det ble min opp- gave å prøve å overbevise soknepresten om at dette var en god ide. Det ene problemet var at soknepresten var helt tonedøv. Han kunne ikke holde en tone. Da ble han presentert muligheten for playback og at han bare skulle mime. Da var et problem ryddet av veien, det neste problemet var kanskje verre. Han ville ikke gjøre det hvis ikke kona Ragnhild var med på det. Ragnhild kunne være streng iblant, så jeg var spent da jeg troppet opp hos prestefruen med spørsmål om mulighet for å gjennomføre stuntet. Stor var min overraskelse da det ble et ja med en gang. Ja det kunne hun virkelig tro ble gøy. Med tillatelse fra høyeste hold, var det ingen vei tilbake. Sokneprest Bjelland skred inn på scenen på bibel- skolen iført stripete pysjamas, med teddybjørn i ene handa og mikrofon i den andre.

Folk holdt på å dette av stolene, de lo og klappet og suksessen var et faktum. Prestefruen syntes i etterkant at han hadde vært veldig flink .

Vi skulle aller helst hatt åpne kirker, men så lenge pandemien pågår må også gudstjenestene fremover avlyses, foreløpig til og med 2. påskedag. Følg med i Adressa, på Fjære meninghets facebook-side og på nettsiden, hvordan ting utvikler seg.

PÅSKE: I tomrommet etter avlyste gudstjenester har vi i dette nummeret gitt mye plass til påskebudskapet og bibeltekstene for de enkelte helligdagene. Samle gjerne dem du har rundt deg og les høyt for hverandre. Midt i alt ønsker vi hverandre en velsignet og fredfull påskehøytid.

PREKEN TEKSTEN

4. SØNDAG I FASTETIDEN 29. mars

⁴⁵ Mange av jødene som var kommet til Maria og hadde sett det Jesus gjorde, kom til tro på ham. ⁴⁶ Men noen gikk til fariseerne og fortalte hva han hadde gjort. ⁴⁷ Da kalte overprestene og fariseerne sammen Rådet, og de sa: «Hva skal vi gjøre? Dette mennesket gjør mange tegn. ⁴⁸ Lar vi ham holde på slik, vil snart alle tro på ham. Så kommer romerne og tar både det hellige stedet og folket vårt.» ⁴⁹ En av dem, Kaifas, som var øversteprest det året, talte han profetisk om at Jesus skulle dø for folket. ⁵² Ja, han skulle ikke bare dø for folket, han skulle også samle til ett de Guds barn som er spredt omkring. ⁵³ Fra denne dagen la de planer om å drepe ham.

Joh. 11,45-53

SALMEN NR 448 • T: Svein Ellingsen • M: Harald Herresthal

Midt i alt det meningsløse
som vi møter her på jorden,
blir vårt hjertes skrik til bønn.
Gud, vi roper: Om du finnes,
finn oss, redd oss når vi synker
i vårt eget tomhetsmørke.

Kom vårt sprengte liv i møte!
La oss i vår trengsel merke:
Under alle dyp er Du!
La oss gripe dine løfter:
Ingen makt skal kunne skille
oss fra kjærlighetens allmakt.

Selv om ubesvarte hvorfor
stadig dirrer i vårt hjerte,
ber vi, Herre: Gi oss tro,
tro på deg som kjemper med oss,
fylt av kjærlighet, i nærkamp
med det ondes makt i verden.

Om vi seirer eller synker,
skal vårt svake liv bli båret
gjennom liv og gjennom død.
Gud, vi roper: Du som finnes,
finn oss, redd oss, la din nærhet
bli vårt lys i tvilens mørke.

PREKEN TEKSTEN

¹² Dagen etter fikk folkemengden som var kommet til festen, høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem. ¹³ Da tok de palmegreiner og gikk ut for å møte ham, og de ropte:
*Hosianna!
Velsignet er han som kommer
i Herrens navn,
Israels konge!*

¹⁴ Jesus fant et esel og satte seg opp på det, slik det står skrevet:

¹⁵ *Vær ikke redd, datter Sion!
Se, din konge kommer,
ridende på en eselfole.*

¹⁶ Dette skjønte ikke disiplene med det samme. Men da Jesus var blitt herliggjort, husket de at dette sto skrevet om ham, og at folket hadde hilst ham slik.

¹⁷ Alle de som hadde vært til stede da han kalte Lasarus ut av graven og vekket ham opp fra de døde, vitnet om det.

¹⁸ Det var også derfor folk dro ut for å møte ham, fordi de fikk høre at han hadde gjort dette tegnet. ¹⁹ Fariseerne sa da til hverandre: «Der ser dere at ingenting nytter. All verden løper etter ham.» ²⁰ Det var noen grekere blant dem som var kommet for å tilbe under høytiden. ²¹ De gikk til Filip, som var fra Betsaida i Galilea, og sa: «Herre, vi vil gjerne se Jesus.» ²² Filip gikk og fortalte det til Andreas, og sammen gikk de og sa det til Jesus. ²³ Jesus svarte: «Timen er kommet da Menneskesønnen skal bli herliggjort.

²⁴ Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.

Joh. 12,12-24

Palmesøndag

HILSEN
PRESTEN
SOGNEPREST : HELGE SPILLING

Barna som synger. Folket som møter han med palmegreiner. Jesus på eselryggen. Hyllesten som konge: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn!

Men samtidig: Planer om å drepe ham, blir lagt. Dramatikken starter. Timen er kommet ... hvis ikke hvetekornet faller i jorda og dør ... Palmesøndag er motsetningsfylt. Det er innledningen til «den stille uke» der vi følger Jesus inn i Jerusalem på vegen mot det siste måltid, avskjed med disiplene, lidelse og død, kors og grav. Og vi feirer Jesus som vår frelserkonge og seierherren over døden. Påska er dramatisk, den inneholder onde planer, disipler som svikter, arrestasjon, tortur og død. Men den er også glede og feiring av Livet, Jesus som står opp av grava, kjærligheten som er sterkere enn døden.

Palmesøndag er starten på det hele: Jesus rir inn i Jerusalem på eselfolen, den ydmyke kongen som blir hylla med palmegreiner og sang. Påskefesten er i gang, festen med de mørke undertoner. Tornekrone og påskeliljer, nederlag og seier, sorg og glede. Palmesøndag innbyr oss til å bli med i sangen, sammen med barna og de andre i Jesu følge, syngte for Jesus, kongen uten prakt, men med kjærlighetens makt.

SALMEN

NR 149
T: Eivind Skeie 1979
M: Harald Herresthal 1979

1 Hosianna! Syng for Jesus,
syng for kongen uten prakt.
Se, han rider på et esel
slik profeten har sagt.

2 Hosianna! Han er salvet
til å dø for folket sitt.
Han vil bære bånd og lenke,
så hans folk kan være fritt.

3 Hosianna! Det er påske.
Jesus drar mot død og grav.
Ydmyk, for å tjene andre,
legger han sin allmakt av.

4 Hosianna! Syng for Jesus!
Syng for kongen når han drar
mot sitt kors, ja, mot den trone
der hans makt blir åpenbar!

Skjærtorsdag

HILSEN
PRESTEN
VIKARPREST : HILDE GUNN SLETTEN

PREKEN TEKSTEN

¹⁷ På den første dagen i de usyrede brøds høytid kom disiplene til Jesus og spurte: «Hvor vil du vi skal gjøre i stand til påskemåltidet for deg?» ¹⁸ Jesus svarte: «Gå inn i byen, til den mannen dere vet, og si til ham: 'Mesteren sier: Min time er nær; hos deg vil jeg holde påskemåltid med disiplene mine.'» ¹⁹ Disiplene gjorde som Jesus hadde pålagt dem, og de gjorde i stand påskemåltidet. ²⁰ Da det ble kveld, tok Jesus plass ved bordet sammen med de tolv. ²¹ Mens de spiste, sa han: «Sannelig, jeg sier dere: En av dere skal forråde meg.» ²² Da ble de dypt bedrøvet, og den ene etter den andre sa til ham: «Det er vel ikke meg, Herre?» ²³ Men han svarte: «Den som har dyppet hånden i fatet sammen med meg, han skal forråde meg. ²⁴ Menneskesønnen går bort, som det står skrevet om ham. Men ve det mennesket som forråder Menneskesønnen! Det hadde vært bedre for det mennesket om det aldri var født.» ²⁵ Judas, han som forrødte ham, spurte da: «Det er vel ikke meg, rabbi?» «Du har sagt det», svarte Jesus. ²⁶ Mens de holdt måltid, tok Jesus et brød, takket og brøt det, ga disiplene og sa: «Ta imot og spis! Dette er min kropp.» ²⁷ Og han tok et beger, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det! ²⁸ For dette er mitt blod, paktens blod, som blir utøst for mange så syndene blir tilgitt. ²⁹ Jeg sier dere: Fra nå av skal jeg ikke drikke av denne frukten av vintreet før den dagen jeg drikker den ny sammen med dere i min Fars rike.» ³⁰ Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeborget.

Matt. 26,17-30

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
epost: post@liene-vvs.no

Vakttelefon: 91812530

ÅPNINIGSTIDER
Mandag - fredag 07.30 - 15.30

Dette blir skrevet mens vi er i en form for Lock-Down her i Norge, og påskedagene ligger noen uker fram i tid. Vi vet ennå ikke hvor hardt pandemien vil ramme Norge, og samfunnet vårt er i praksis parkert. Mange er usikre på hvordan framtiden vil se ut, og vi håper at vi klarer å komme tilbake til en ganske normal hverdag om noen uker. Vi er i villrede. Og nå skal vi vende oss mot bibeltekstene, og se hva påsken har å si oss i vår tid.

Det blir aldri feil å vende seg mot evangeliet. Jesus har vist oss hvem Gud er, og det er alltid ny kraft, ny visdom og nytt håp å finne i møte med Jesus.

For en historie vi møter i dag i Matteusevangeliet! Jesus kom inn i Jerusalem som en helt på søndag. Folket jublet og ropte og kastet palme-grener på ham. Torsdag, tre dager etterpå, spiser Jesus sitt aller siste måltid sammen med vennene sine. Dramaet tetter seg til. Han vet også at han skal bli forrødt, men sitter likevel rolig, og gjennomfører måltidet. Det er en skakende tekst. Vi må lese sakte for å få grep om den. Men først:

Jerusalem er full av jødiske pilegrimer disse dagene, som kommer for å feire høytiden. Tidligere biskop i Oslo, Ole Christian Kvarme, forteller om Israel på Jesu tid i boka «Åtte dager i Jerusalem», og at rundt 100.000 mennesker kom til den fantastiske byen. Tempelet er restaurert av Herodes, og er kanskje det vakreste og mest storslagne byggverket i hele det enorme romerske riket. Det er plass til 150.000 mennesker på tempelplassen, og denne kvelden er påskenen, den natten da alle troende jøder spiser påskelam og fornyer paktene med Herren. Det er påskentatt at Messias er ventet å skulle komme. Det er den natten i året at Gud handler med sitt folk, etter tradisjonen.

Jesus og disiplene deltar ikke i den store festen. De skal spise sammen, men ikke stor-

slagent og flott. De har trukket seg tilbake hos noen venner inne i Jerusalem, «hos mannen dere vet», liksom i hemmelighet. Der holder de sitt eget måltid. De har fått dekket på til seg i et rom hos sin venn. Der de har det første nattverdmåltidet av alle som siden skal komme.

Mens de ligger til bords på putene, forteller Jesus vennene sine at han skal bli forrødt, faktisk av en som sitter der sammen med ham, og forsyner seg av samme fat. Det skaper uro og frykt. «Det er vel ikke meg?» sier Judas. Han kjenner at Jesus sin innsikt får frykten til å stige i ham, og klarer ikke å være stille. De andre spurte hverandre, og kjente kanskje på en uro over at de ikke var til å stole på når det hardnet til rundt dem?

At Judas pekte på Jesus var det avgjørende sviket. Hva fikk ham til å svikte Jesus? Grådighet? Han fikk jo 30 sølvpenger? Eller kan det ha vært misunnelse — at han ikke hadde fått den statusen han hadde ventet? Skuffelse over Jesus, at han ikke var den hærføreren noen ønsket seg? Vi kan spekulere, og jeg tenker at det kanskje kunne ha vært andre ved det bordet som kunne ha fått svikers-tempelet. Vi vet at disiplene ikke forsto den veien Jesus skulle gå, noen av dem. Og vi vet at de bare var vanlige mennesker som falt for fristelser hele tiden. De kranglet om hvem som skulle være størst i Guds rike, blant annet. Vi er vant til å tenke om Judas at han var den verste, men kan det tenkes at han ikke var verre enn de andre, men at sviket hans fikk de verste konsekvensene?

Jesus visste også at det var veien som var staket ut for ham, selv om han kjempet en vond kamp den natten som kom etter påskemåltidet.

Og Jesus var aldri redd for svik, svakhet og synd hos menneskene, men tvert imot oppsøker han dem. Det er det

SALMEN

NR 162
T: Svein Ellingsen 1976
M: Harald Herresthal 1976

1 Såkom som dør i jorden,
oppstår som fylte aks.
Druer som knuses i gjærkar,
modnes til gyllen vin.
Gud, gi oss troen tilbake:
tro gjennom dypest mørke,
liv gjennom natt og død.

2 Vi som ble døpt til Kristus,
døpt til hans død og grav,
eier oppstandelsens løfte:
lovsang og evig liv.
Himmelens lovsang begynner
her hvor du selv er nær oss,
midt i vår natt og død.

3 Såkom som dør i jorden,
lever i nye korn.
Kristus, i måltidets samfunn
gir du oss livets brød.
Dag skal vi takke og tilbe!
Slektenes evige lovsang
stiger fra natt og død.

evangeliet handler om. Det kommer en påskedag etter langfredag, og det skal vi få lengte fram mot. Når all vår lørt, skitt, misunnelse, baksnakking, grådighet og egoisme er avkledd og gjort opp. Av Ham. Han har tatt langfredag for oss.

Normalt ville vi ha feiret nattverd på en skjærtorsdag, du skulle ha blitt innbudt, og Jesus ville ha vært til stede, og gitt seg selv til oss alle, slik som den gangen for 2000 år siden.

Alttertavlen i Fjære kirke er et bilde av Jesus som holder sitt siste måltid med sine disipler. Jesus valgte å spise det jødiske påskemåltidet med vennene sine før han skulle gå i møte med lidelse og død. Det er blitt til velsignelse for oss. At vi får motta Guds uendelige nåde i Jesu legeme og blod. Der møter Gud oss – hver enkelt, i et fellesskap av alle troende. Amen.

elon

Bergemoen
Tel.: 37 25 87 77

Topland Begravelsesbyrå

– en verdig og personlig gravferd

FRANK HAUKELAND
Hele døgnet: Mob. +47 481 84 403 / Tlf. +47 370 40 676
epost: frank@toplandbegravelsesbyraa.no

Bergemoen, 15, 4886 Grimstad www.toplandbegravelsesbyraa.no

VIRKE
GRAVFERD

Stinn brakke på FMU-basaren

Den årlige FMU-basaren ble avholdt 28. februar — litt tidligere enn vanlig, men på grunn av mange arrangement i april så ble det slik. Og det ble fullt hus og god stemning. Folk kjøpte lodd og åresalget gikk unna. Gevinster var det nok av og noen var heldigere enn andre.

Inntekten kommer godt med for FMU. Resultatet er ikke helt klart i disse vippse-tider, men beløpet pleier å ligge rundt kr 30.000.

Fredag 6-lørdag 7 mars var det igjen duket for aksjon flyktning. Alle konfirmanter i nesten alle byens kirker og forsamlinger var med. Opplegget startet i Landvik kirke med en gudstjeneste. Foruten sang og musikk var det her et sterkt møte med en flyktning som fortalte om flukten sin.

Da gudstjenesten var ferdig begynte vandringen. Veien gikk til Resvik bedehus der alle fikk undervisning om landet som de representerte.

Etter denne brifingen, vandret konfirmantene ut i natten. Alle gruppene hadde med seg gruppeledere som viste vei. Ute i skogen traff de på forskjellige utfordringer, skremmere, grensevakter,

minefelt og andre oppgaver de måtte løse. Da de kom fram til fmubygget var det forhør. Vi hadde fått tak i mange reelle flyktninger som gjorde en god jobb med å intervju konfirmantene.

Til slutt var det helsekontroll for de slapp inn i Norge til et velregulert land der varme pølser lokket.

På flukt er et lite forsøk på å lære konfirmantene litt om hva det vil si å være flyktning. Konfirmantene hadde forskjellige opplevelser av å være på flukt. Noen var kalde, noen lei, andre våte og noen syntes det var spennende. Vi håper at dette lærer den oppvoksende slekt at flukt ikke er noe greit.

KIRKENS NØDHJELP

STØTT FASTEAKSJONEN

Tirsdag 31. mars skulle årets konfirmanter gått sitt livs kanskje viktigste tur. Sammen med alle konfirmanter i Norge, skulle de ha gått med bøsse og samlet inn penger til Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon. Slik blir det dessverre ikke. For å hindre spredning av koronaviruset vil pengene til årets fasteaksjon ikke samles inn dør til dør, men via Vipps, fasteaksjonen.no og på sosiale medier. Vil du støtte årets fasteaksjon?

Verden står nå overfor en pandemi, som rammer oss alle. Kirkens Nødhjelp er spesielt bekymret for de mest sårbare menneskene i verden. Koronaviruset kan få katastrofale konsekvenser for land med stor fattigdom og dårlig utbygde helsesystemer.

Kirens Nødhjelp sin årlige Fasteaksjon er Norges nest største innsamlingsaksjon. I fjor samlet aksjonen inn 32 millioner kroner, et beløp som gir 160.000 mennesker tilgang til rent vann. Vær med å redd liv og støtt Kirkens Nødhjelp digitalt i årets fasteaksjon.

- Gi din gave til Kirkens Nødhjelp på vipps #2426,
- eller via Fevik kirke/Fjære kirke sin vipps. Velg «fasteaksjonen» fra menyen, og fyll inn ønsket beløp.
- Konto nr. 1594 22 87493.

Merk innbetaling med «fasteaksjonen».

Takk for din gave!

TRYKKSAKER, bl.a. hefter, konv., innbydelser, reklameartikler, visittkort
TØYTRYKK - BILDEKOR - BILDER I STORFORMAT (også på lerret)

Adresse: Lillesandsvn. 25 (Vianorbygget) • Telefon: 37 04 26 75
E-post: digitalprint@getmail.no

Syvertsens Gartneri / Skogheim Gartneri

Vi støtter Fjære menighets arbeid

TRENGER DU NOEN
Å FORTELLE DET TIL?

Uansett hvordan du har det, er vi alltid her for
å lytte til deg og støtte deg. Alle som kontakter oss
er anonyme og vi har taushetsplikt.

Tel: 22 40 00 40 • soschat.no • kirkens-sos.no

STØTT
Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Trolldalen øst 15, Fevik
konto 2801.02.58148

FOR TANKE OG TRO
FRA GABRIEL SCOTTS
FORFATTERSKAP

**SCOTT OM
GODE MENNESKER**

Da stod det for ham som
noget merkværdig han
ikke var god for utrede for
sig, men han hadde som
hat et møte med ett av de
gode menneskene paa
jorden, bare at det gik i
forklædning, saa ingen
aktet paa hvem det var.
Han hadde ikke aktet paa
det han heller, men tat
imot som det skulde saa
være uten at gjøre noget
til gjengjeld.
(fra «Ferdinand», GSS
2019, s. 79)

**SCOTT OM
REDFERDIG FORDELING**

Og det gik ikke for ens
egen (skyld) heller, det var
likeut ikke riktig, at en selv
spankulerte rundt som en
storkar og hadde flust op
av herligheter og lot
kameraten sin gaa i filler
og blaase fuld av gikt og
elendighet, naar det stod i
ens makt at rette paa det.
(fra «Ferdinand»,
GSS 2019 s. 160)

**SCOTT OM
EMPATI**

En prøvels naturligvis,
men naar en først hadde
den plassen en hadde og
skjebnen hadde forsynt en
med midler — det var jo
ingen mening i at sitte
med et opdækket bord og
ha en ruff fuld av køier og
tepper og vise et nød-
lidende mennesk døren.
Tænk om det hadde været
han selv?
(fra «Ferdinand»,
GSS 2019, s. 164)

Støtt kampen mot
menneskehandel
og sexslaveri i
India/Nepal

HimalPartner
konto 3000.15.47107